

Derfor er der et problem; vi gør, hvad vi kan for at løse det, og vi vil også i fremtiden forsøge at finde nogle løsninger.

Jens Peter Verner (S):

Når nu man har skrevet i svaret, at man kan undgå rentekravet ved at betale skatten både til Danmark og til Tyskland, så synes jeg, at skatteministeren i denne konkrete sag mere præcist, end der blev meldt i det første svar, skulle sige, at den her rente ikke bliver opkrævet. Disse mennesker er uforskyldt kommet ud i det; de har betalt skat til Tyskland i 1998, og de har arbejdet videre, og så kører der pludselig en skattesag i 2000, hvor den danske stat siger, at den i øvrigt skal have renter for disse 4 år tilbage.

Der er ingen rimelighed i det, i og med at de i forvejen har betalt hver eneste krone til den tyske stat, medens de har fisket derude.

Nu er det her kort, men det kan selvfølgelig tages op igen, men jeg vil gerne sige til skatteministeren, at tilsvarende ligger der jo foran os også fra årene 1999, 2000 og 2001, og jeg synes godt, at skatteministeren kunne melde her, at noget tilsvarende ikke vil ske for disse år, heller ikke vedrørende renteopkrævning.

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt prøve at spørge lidt mere konkret, for jeg er glad for, at det har sat nogle ting i gang i hovedet på skatteministeren, men det var ikke meget, vi fik at vide om, hvad der er sat i gang.

Vil skatteministeren komme med en lovbestemmelse, en paragraf, der sikrer, at hvis disse situationer opstår, hvad de heldigvis sjældent gør, så kommer de pågældende mennesker ikke i en fuldstændig urimelig klemme? Eller vil ministeren hellere have, at oppositionen skal komme med den?

Og da det er en bestemmelse, der kun vil have begunstigende virkning, er der ingen som helst juridiske problemer i at gøre dem tilbagevirkende til 1998. Der er formentlig heller ikke andre, der konkret vil være omfattet af den ende mennesker, vi taler om her.

Hvis ministeren er lige så ked af det, som han giver udtryk for, vil ministeren så være med til det, for så findes der løsninger, og han kan endda få et bredt flertal for en ordentlig løsning?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu skal jeg selvfølgelig være varsom med at ændre på en lovgivning, som min forgænger måske har indført. Jeg ved ikke præcis, hvem der har

stået bag den dobbeltbeskatningsaftale, vi her taler om, men der har jo været mange dobbeltbeskatningsaftaler, og jeg er enig med hr. Stavad i, at det her er et relativt sjældent eksempel, selv om jeg nu ikke er sikker på, at der ikke findes fortillfælde. Men lad det nu ligge.

Når jeg har sagt, at jeg, da jeg hørte om den her sag, gik i gang med overvejelser om, hvorvidt man kunne gøre det ene eller det andet, så er det selvfølgelig for at give det signal, at nu er det vigtigt, at vi får undersøgt, om der er nogle muligheder her inden for rimelighedens grænser. Der er altid to parter i en dobbeltbeskatningsaftale, sådan er det jo, der er to lande, der skal godkende teksten, det er klart. Men derudover: Hvilke konsekvenser vil det få, hvilke virkninger vil det have?

Alle de ting skal selvfølgelig undersøges grundigt, hvis vi skal ændre vores politik på det her område med hensyn til nye dobbeltbeskatningsaftaler.

Kl. 14.55

Men jeg vil bare sige, sådan at der ikke hersker nogen tvivl efter denne debat, at det, vi kan gøre inden for den gældende lovgivnings rammer med henblik på at sikre, at mennesker, der uforskyldt er kommet i en situation, som er urimelig, vil blive gjort.

Jens Peter Verner (S):

Jeg synes, at skatteministeren bruger for meget af sin tid på at fortælle, hvornår den her lovgivning er lavet. Det var jo sådan set mere rimeligt, at der kom et svar, der gik ud på, at disse mennesker, der uforskyldt kommer til at betale renter siden 1998 – 30 pct. – fik en meddelelse om, at de ikke vil blive opkrævet. Den mulighed har skatteministeren.

Så vil jeg godt gentage, at hvis skatteministeren ikke vil give den meddelelse, så må vi jo fremsætte et forslag, der løser problemet; så kan skatteministeren jo få en mulighed for at stemme for.

Men jeg synes, skatteministeren skulle vise sig som et mandfolk og sige, at det her skal ikke ske. Det er simpelt hen for tosset, at mennesker, der har betalt 50 pct. i skat til tiden i 1998, nu igen kan opkræves 50 pct., fordi det er den danske stat, der her kommer bagefter. Det synes jeg burde lyde ud af huset her, at det ligger fuldstændig klart.

Så siger skatteministeren, at man vil gøre, hvad man kan inden for rimelighedens grænser. Nu skal skatteministeren ikke tænke på bureau-